

PÁDY PREDIKATIVU

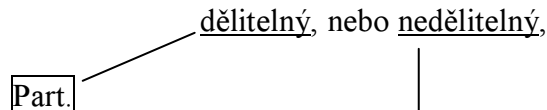
Predikativ je jmenná část predikátu, tzn. v predikační větě je tou částí predikátu/přísudku, která není existenciální sloveso (být, olla), ale jeho nutný argument: Střecha je děravá. *Opettaminen on vaikeaa. Tämä on minun. Tuo mies on opettaja. Mikä tämä on? Tämä on jo viides.*

Predikativ se vztahuje k subjektu prostřednictvím slovesa. Tento predikativ popisuje subjekt, odkazuje k subjektu a zobrazuje jeho vlastnosti.

Predikativem se může stát jméno (tj. podstatné jméno, zájmeno, přídavné jméno, číslovka, infinitiv, participium) a bere na sebe ve finštině tyto pády: nominativ, genitiv, partitiv. Použití jednotlivých pádů se řídí podle významu subjektu i predikativu.

Rozhodují-li se o tom, který pád přiřadit predikativu, beru v potaz především následující faktory:

subjekt je

predikativ je

substantivum, nebo adjektivum

Nom.

vztah mezi subjektem a predikativem je inkluzivita, nebo identita

Part.

Nom.

Predikativ je v **nominativu**, když subjekt znamená nedělitelné jsoucné nebo celek (adjektivní predikativ: *Kirja on mielenkiintoinen*. Kniha je zajímavá. *Sakset ovat terävät*. Nůžky jsou ostré.) a u predikativu jako podstatného jména jde o identitu čili subjekt i predikativ znamenají skoro totéž: *Ilves on kissaeläin*. Rys je kočkovité zvíře.

Predikativ je v **partitivu** tehdy, když subjekt znamená něco dělitelného, nepočítatelného, látku, abstraktum, neurčitou skupinu: *Vesi on nestettä*. Voda je tekutina. *Väki on ystävällistä*. Lid je přátelský. *Ilvokset ovat kissaeläimiä*. Rysové jsou kočkovití (z kočkovitých šelem.) Je v partitivu i tehdy, když sice znamená nedělitelné jsoucné či celek, ale predikativ jako podstatné jméno znamená celek, skupinu či látku, které je subjekt částí nebo ze které je vytvořen: *Ilves on kissaeläimiä*. *Pöytä on puuta*. Stůl je ze dřeva.

Také když subjekt je infinitiv nebo vedlejší věta nebo věta nemá vůbec subjekt: *On hyödyllistä opiskella kieliä*. Je užitečné učit se jazyky. *Olipa ikävää, että ei tullut*. Škoda, že jsi nepřišel. *Juhlassa on hauskaa*. Na slavnosti je legrace. Výjimka: obvyklá přídavná jména (*hyvä, ikävä, hauska, paha, kylmä*) ve větách bez subjektu mohou zůstat a spíše zůstávají v nominativu: *Täällä on kylmä*.

Predikativ je nakonec v **genetivu**, když vyjadřuje vlastnictví: *Tämä on minun, äidin...*

Literatura k dalšímu studiu:

Karlsson, Fred 1983: *Suomen peruskielioppi*. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran tutkimuksia 378. SKS: Jyväskylä

Karlsson, Fred 1984: *Finnish Grammar*. WSOY: Porvoo/Helsinki/Juva [překlad Karlsson 1983]

Vilkuna, Maria 1996: *Suomen lauseopin perusteet*. Kotimaisten kielten tutkimuksen julkaisuja 90. Edita: Helsinki